

Remzi Kaptan

beni seveceksen eğer

Şiirler

Remzi Kaptan
beni seveceksen eğer

remzi.kaptan@yahoo.de

Neden Şiir Yazıyorum?

Őiir için en basit tanımlamalardan biri, őiirin duygu ve dűŐunceleri, hayaller ve özlemleri, gerçek ve imgeleri, geçmiŐ ve yarınlara dair ne varsa en içten, anlaşılır, yalın, zlű Őekilde yansıtan bir sanat dalı olduğu tanımlamasıdır.

Bende bundan dolayı şiir yazıyorum.

Őairim diye bir iddiam yok. Yapmak istedięim; bilincimin ve yűreęimin elverdięince duygularımı, dűŐuncelerimi, hayallerimi, hayal kırıklıklarımı, umutlarımı, zlemlerimi, arayıŐlarımı, sevinçlerimi, kederlerimi... yani kısacası bir bűtűn halinde kendimi anlatmaktır.

Kendimi anlatırken, illa birilerinin beni anlamasını beklemiyorum. Eęer birileri ile ortak bir duyguda, dűŐűncede, hayalde, zlemde buluŐmuŐsak ve bende onu őiirimle dile getirmiŐsem, ne mutlu bana.

Beni seveceksen

Beni seveceksen eğer
Karşılıksız sev
Öyle hesaplı kitaplı sevdalara gelemem ben

Ben seveceksen
Umutsuz sev
Öyle düğün, ev, çocuk hayalleri kurmadan sev

Sevgin öyle yüce, öyle derin olsun ki
Boğulmalısın bu derinlikte
Düşmelisin bu yücelikte

Beni seveceksen
Beni seveceksen eğer
Bu aşkın ve sevdanın ateşinde yok olmayı göze alarak
sev

Öyle sakın sularda değil
Okyanusun en korkunç fırtınalarına göğüs germeyi
Bilecek şekilde sev

Beni seveceksen eğer
Ölümün bile çare olmadığı acılara katlanmayı göze
alacak kadar sev

Öyle ruhsuzların, biçarelerin, siliklerin
Sevda adına, aşk adına tutundukları
Zavallılıkları bir kenara iterek sev
Sev ki
Dünya, alem, bezm-i elest aşk görsün
Sev ki

Sevdanın aydınlığı iki cihan güneşini utandırсын
Sev ki
Melekler sadakatinden utansın
Sev ki
İnsanlık bilinci dumura uğrasın
Sev ki
Sevginle aşk ve sevgi yeniden tanımlansın

Yine bir geceyi sabah ettim
Son yıldızlarda kayıplara karıştılar
Gerçeğin peşinde bir gezginim ben
Cümle kainatı dolanan

Kokular daha keskin
Şafağın ilk ılıkılığı yüzüme vuruyor
Gerçeğin peşinde bir gezginim ben
Dolanıyorum uzak düşler ülkesini

Bir dikili taşım bile yok
Atmosferdeki cümle boşluklar benim
Deliklerin en karası
Hayaller benim, çocukça olan

Param pulum yok, diplomam, başarıım
Geçmiş zamanlarda yaşayan bir dervişim
Heybesinde umut, samimiyet
Heybesinde sevgi ve aşk olan

Bir türkü söylenir, dertli
Ağlarım
Bir bakış atılır, utangaç
Ağlarım
Bir kelim edilir, içten
Ağlarım

Ağlarım
Çaresizlikten, yol bilmezlikten, dil bilmezlikten,
cehaletten

Ağlarım
Dilimden, kültürümden, inancımdan, köylülüğümden,
fakirliğimden

Ağlarım
Güçsüzlüğümden, derdimden, sonu gelmez kederimden,
adı konulmamış korkularımdan

Aleviyim ben

Yalan yanlış bilmem
Özüm sözüm birdir benim
Deyiş söyler, semah dönerim
Silahım sazımdır benim

Haramı bilmem, helaldir kazancım
Yobaza boyun eğmez mizacım
Her dem Hakkın yolundayım
Cümle kötülöklere uzağım

Aşk ile çalarım sazımı
Hiç kimseden esirgemem sözümü
Meteliğe kurşun sıksam bile
Harama çevirmem gözümü

Sahtekara yobaza kıymet vermem
Namertten hainden aman dilemem
Canımı alsalar bile ne yazar
Asla Ali'nin yolundan dönmem

Aleviyim ben Alevi
Yolum ilim ve sevgi yolu
Zerrece önemi yok cennetin cehennemin
Yüreğim Hak aşkıyla dolu

Soyu tikenmiş mert, yiğitlerin
Devir olmuş namertlerin devri
Her şey parayla satılır oldu
Masallarda kaldı aşk, sevgi

Değerler birer birer tikeniyor
Dostluklar günden güne eriyor
Ne varsa pazara sunulmuş
Ruhlar satılık, alıcısını arıyor

Üçkağıtçı olan marifetli sayılır
Sahtekar olan yetenekli bilinir
Dürüst olmak aptallıkken
şerefsizin adı namuslu yazılır

Neresindeyim hayatın
Başında, ortasında, sonunda mı

Ay'ın yansıması yüzümde
Ve ben çıldırıyorum

Kendi kendimle konuşuyorum
Daha bir canlanıyor renkler
Ses veriyor yapraklar
Benimle konuşuyor cümle varlık

Günden güne çıldırıyorum
Beynimde kemanla çalınan bir melodi
Kalbim çarpıyor daha telaşlı
Gözlerim görüyor en uzakları

Karıncalarla dertleşiyor
kuşlarla uçuyor
Yapraklarla uyuyorum
Çıldırıyorum

Bir tüy kadar hafifim
Tanıdık gelmiyor tüm tanıdıklar
Hayıflanıyorum onlara
Ömürlerini beyhude yaşadıkları için

Bana acırken tüm yakınlar
Onların zavallılıklarına kahkahalarla
Gülüyorum

Ben deliyim, onlar akıllı
Ben biçareyim, onlar güç sahibi
Ben yoksulum, onlar paralı
Öylemi....

Zülfikar'ı çalasım var
Hainin, halden bilmezin, cahilin, ihanetçinin
Beş para etmez paradan kabarmış boynuna

Aydınlık günlerimi zindan çevirene
Gülüşlerimi kirli postallarıyla kirletene
Yobazın, zalimin, üçkağıtçının, sahtekarın
Sahteliğine, yobazlığına Zülfikar'ı çalasım var

Çalasım var Zülfikar'ı
Yoksulluğun, yoksunluğun
Belimi iki büklüm eden
Çaresizliğin boynuna

Kirli paslı şehirlerin
Kadir bilmez sokaklarının
Aman dinlemez gecelerin
Uykusuz sabahlarının şafağına

Zalimin amansız zulmüne
Cahilin iflah olmaz cehaletine
Yozun, yobazın değersizliğine
Çalasım var Zülfikar'ı cümle haksızlıklara

Ya Ali, Yar Ali
Bütün güzelliklerin sembolü
Mertliğin başı
Erenlerin serveri
Artık Zülfikar'ı çal
Bu kirli dünyanın temizliğine

Bir yerlerde birisi var
Seni tamamlayan
Senin bütünüleŐeceęin

İnsan yarım olunca
Her Őeyi yarım olur
Sevinci, mutluluğu
Adam akıllı üzüntüsü
Bile olmaz

Biri var
Dünyanın öbür ucunda da olsa
Seni tamamlayacak
Seni, sen edecek
Biri var

Ömrüm bitse ne yazar
Sen yoksun, zaten ölüyüm ben

Sabahlarım başka değil
Güneş doğmuyor üstüme
Sen yoksun
Tüm günler gece bana

Gözlerime perde olmuş yüzün
Aşık Veysel'in dediği gibi
“Her nere baksam sen varsın orada
Kalbimde gizlediğim senin muhabbetin”
Veysel babanında yaptığı gibi yabancıya
Yer yok orada

Masum bakışın yüreğimi deler
Her mimik kanatır yaralarımı
Uzaklardan kokunu rüzgar getiriyor
Çıldırıyorum ben sensizlikten

Her şeye alışıyor insan
Her şeye
Parasızlığa, fakirliğe, ihanete

Ayrılığına, yokluğuna
Ne yapsam faydasız

Ölümden beter bir Şey
Sensizlik

Yüzün gözümde perde
Sesin kulağımda
Kendimi unuttum
Sen ben olmuşsun

Yürek kanıyorsa
Düşünceler toparlanmayacak kadar dağılmışsa
Umutlar hepten tükenmişse
İşte o zaman gerçek yare gitmeli

Tüm dostlar terk etmişse
Yaralar sağalmayacak kadar kangrenleşmişse
Türküler daha çalınmıyorsa
İşte o zaman türküler söylenmeli

Savaşlar kaybedilmiş
Ölümler çoğalmış
Yenilgiler katmerleşmişse
İşte o zaman ölümü yenmek gerek

Güller açmıyor
Bahar gelmiyor
Newroz olmuyorsa
İşte o zaman gül olmak
Bülbül olmak gerek

Vatan
Gurbet anlamını yitirmişse
Yaşamak
Ölmek
Aynı anlama geliyorsa
İşte o zaman
Yaşamak gerekiyor

Dostun ihanetine inat
Düşmanın düşmanlığına rağmen
Nursuzun yüzüne tükürük niyetine
Dosta çiçekler vermeye
Güle bülbül olmaya
Türküye söz olmaya
Sevgiliye yar olmak gerek

Ölümdür belki bütün dertlerimizin dermanı,
yaralarımızın merhemi
Ölüm kötümü ki.
Kim iddia edebilir ki ölümün kötü olduğunu
Onlar hiç ölmediler ki

Kuş olup uğsam
Diyar diyar dolaşsam
Sonsuz ve de sınırsız olsa
Hayata anlam versem

Yeniden öğrensem yürümeyi
Katsam yüreğimi sevdaya, pazarlıksız
Perde olmasa, anlam olsa
Hayaller kursam

Elbisem kirlenmiş, yüreğim temiz
Çocuk olsam, kirlenmemiş
Oyun oynasam
Kazanmayı istesem

Karın yağdığına sevinsem
Anneme güvenssem
Abi olsam yeniden
Basit olsa her şey

Allah'ı daha çok sevsem
Hz. Ali ile cenklere katılsam
Rüyalarımnda yiğitlik olsa
Kahpelik silinse yeryüzünde

Hep böyle gitmez ya
Zafer şarkıları söyleyeceğimiz günlerde olacak
Aydınlık sabahlara ulaşmak için karanlıklardan
geçmeliyiz
Karanlığın en karanlık olduğu an
Aydınlık sabahlara en yakın olduğu andır

Ne zaman bir yanık türkü duysam
Bir ağıt dinlesem
Başka zamana, mekana
Ötelere giderim

Sanki ben değilim dinleyen
Binlerce yıl öncesinden gelen
tanıdık

Bu ben değilim
Bu ağıt yeni değil
Ben, binlerce yıl ötelerdenim
Binlerce yıl ötelere gelen
ağıtlar, türküler gibi

Kimler geldi, kimler gelecek
Kalan yoksa bu dünyada
Biz neresindeyiz hayatın

Yaprak yaprak dökülüyorsa
Düşüp kalkıp yürünüyorsa
Her nefeste değişiyorsa insan
Biz neresindeyiz hayatın

Adım adım geliyorsa
Her adım ölüme götürüyorsa
Her düşünce ölümsüzlüğe
Biz neresindeyiz hayatın

Sevmek yürek titretiyorsa
İhanet insanın kendisineyse
Uslanmıyorsa gönül
Yeniden yeniden seviyorsa insan
Biz hayatın neresindeyiz

Her güzellik biraz çirkinlikse
Her çirkinlikte güzellik varsa
Süslerde yozluklar
Harabelerde hazineler gizliyse
Hayatın anlamı anlamsızlıksa
Biz neresindeyiz hayatın

Ne kadar zormuş hayat
Bir o kadarda kolay
Ne kadarda elişkiliymiş
Bir O kadar somut

Ne kadar tanıdıkmış herkes
O kadarda yabancı
Herkesle dostmuşum
Bir o kadarda dışman

Doğmakla ölmek
Çok doğalken
Ölmek
Sıra dışıymış

Hafızam yanıltırken beni
Hiç bir şeyi unutmuyormuşum meğer

Uyku ölümin gölgesiymiş
Ölmek için nelerden vazgeçmez ki insan

Kırkların ceminde
Erenler meydanında
Canların deminde
Semah dönmeli canlar

Semahları saf olan
Bütün kirlerden muaf

Yer gök bir olmalı
Semah canların miracı
Hak erenlerin meydanı
Bütün müşküllerin ilacı

Dem bu demdir
Yol Ademden beri

İkrar vermiş canlar
canı cana katarlar
Yol her şeyden uludur
varlığını satarlar

Asıl varlık yok olmaktır
Yok olmak her dem var olmaktır.

Kaç yaşıma geldim, hala büyümedi içimdeki çocuk
Hala kafa tutuyor dünyaya
Saçına başına bakmadan aşık oluyor
Bir ben miyim çocuk

En kızgın ateşlerde yanmaya hazırken
En geçilmez geçitlerden geçmeye razıyken
Son sözlerini söylerken
Bakmaya cesaretim yok gözlerine

Kime sığındıysam
Neden medet umduysam
Benden biçare
Benden daha yoksun

Bir başımayım bir büyük kentte
Kalabalıklar ortasında yapayalnız

Sığınacak limanım yok
Mutlu, huzurlu, güven dolu yuvam

Ya cennet yoksa

Bir yanım hüzün, kırık
Bir yanım isyankar, asi
Bir yanım en uzlaşmacı, uysal
Hangisi benim

Bir yanım dünyayı yıkacak denli güçlü, kendinden emin
Bir yanım öyle savaşçı
Diğer yanım en pasifist, en barışçıl, hümanist
Hangisi benim

Bir yanım çocuk, hayalleri olan
Bir yanım en uslanmaz
Diğer yanım benmerkezci, kendine sevdalı
Hangisi benim

Bir yanım hayalperest, maceracı
Vurdumduymaz, heyecanlı
Diğer yanım sağlamcı, dakik
Hangisi benim

Gün geceye kavuşmak için sabırsızlanır, gece güne
Ben sana
Yağmur toprağa, dal yaprağa, tomurcuk çiçeğe
Ben sana
Sanadır bütün özlemim

Hasretim sanadır, kederim sana
Sanadır bütün bu yanılısamalar, hayal kırıklıkları, umutlar

Dualarım senin için, yakarışlar sana
Kendimden vazgeçtim
Yokum ben

Masallarla avunmak
Masum hayallerle uykuya dalmak istiyorum
Yok hiç biri
Sen yoksun diye
Bahar çiçekleri bile açmıyor

Sen olsaydın
Başka olurdu
Sen olsaydın
Anlam olurdu, renk olurdu, çiçek açardı

Bir şarkı tutuyorum
içinden sen çıkıyorsun
Hüzün doluyor dört bir yanım
Bu dünyayı neyleyim
Bu canı

Bir ben değilim böyle olan
Ancak herkes kendi acısını yaşıyor işte

Ah bir yenebilsem kendimi
Cümle kainatı dize getirebilirim
Ah kendimi yenebilsem
Bir yenebilsem

Bunca parasızlık, işsizlik, yoksulluk arasında
Birde sen çıkıyorsun karşıma
İmkansız olan sen

Parasızlığım yürek parçalıyor
Annem söyleniyor
Kuzenlerimi anlatıyor
Nasıl iş güç sahibi olduklarını
Nasıl büyük adam olduklarını

Bense hayatı ıskalamışım
Başım önümde
Sessizce geçiştiriyorum söylediklerini
Yüreğim paramparça
Hırşımdan sığıtığım elim uyuşuyor

Birde sen çıkıyorsun karşıma
İmkansız olan sen

Cebimde kuruşum yok
Yenildim, başarısızım, kaybettim
Bunlar varken ben nasıl aşk şarkıları söylerim
Ben nasıl sevdadan yana türküler söylerim

Parası olmayanın adam sayılmadığı zamanlarda
Ben nasıl aşka çeviririm yüzümü

Adam olamadım
Benim neyime sevmek
Sevilmeye dair hayaller kurmak

Bir bedeli var mıdır en güzel hayallerin
En çocuk düşlerin çalınmasının

Cezası nedir
Bir bakış dostluk arayanların gözüne çarpan sahteliklerin

Ya çekilen acılar boşunaysa
Ya verilen kıymetin harbiyesi yoksa
O zaman bu vicdanın adı ne olur
O zaman bu can bu bedene çok gelmez mi

Gitmek

Gidebildiğim kadar uzaklara gitmek istiyorum

Kendimden kaçamayacağımı bildiğim halde...

Olsun
Söylediğim her şey yalan olsun
içimde
Ruhumda fırtınalar kopsun, volkanlar coşsun

Şafak sökmesin, her dem karanlık olsun
Acılar içinde kıvransın bedenim

Yüreğim dağlansın
başım dumanlı kalsın

Hayallerim kırıklıklarla dolsun
Her nefeste ciğerim yansın

Bütünleşmediğim diyarlarda kalsın ölü bedenim

Daha kötüsü yok ya
Olsun
Ne olacaksa olsun

Bu defa diyorum
Bu defa olacak diyorum
Kaçışı yok, kesin olacak diyorum

Bahar gelecek diyorum
Buz tutmuş umuduma
Sevinçten dökülecek gözyaşlarım
Bu defa diyorum, bu defa olacak diyorum

Hasretim, özlemim son bulacak
Kederim, kaygım bir daha gelmemek üzere gidecek
Bu defa diyorum artık anlatabileceğim kendimi
Yalnızlığım nihayet sona erecek
Anlayacaklar beni diyorum

Bu defa diyorum, bu defa
Ektiğim mutluluk tohumları büyüyecek

Ne varsa yalan
Bildiğim, inandığım, güvendiğim
Yalan ne varsa
Söylediğim

Elimi açıp yakarışım
Yalan
Gülmem, ağlamam

Duyduklarımın hepsi yalan
bakışların yalan
Duruşun, gülüşün

Verilen sözler
paylaştığımız en mahrem şeyler
sevişmeler
Bu ten başka tene değmeyecek
Yeminler
Hepsi yalan

Hayaller yalan
Gelecek yalan
yaşadıklarımız yalan

Sen
Sen yalanın gerçeğisin

Korkmuyorum
geçmişten
bugünden
gelecekten

Geçim derdi, yokluk, yoksunluk
Korkutmuyor beni en amansız hastalık

Korkunun ecele olmadığı gibi
Hiç bir şeye faydası yok

O kadar çok korkutulmuşum ki
Bütün sevmelerim başlamadan bitmiş
Düşüncelerimi
Duygularımı kendime bile söylemekten korkar hale
gelmişim

Korkmuyorum
Meydan okuyorum işte

Ben öldükten sonra
Hiç bir şey istemem
Sevdiğim gelmesin başucuma
Anam ağıtlar yakmasın
Sesi kötüde olsa
Telinden yoksun olsa da sazı
Bir Hak aşığı bir deyiş söylesin
Bu bana yeter

Aksın zaman
Gerçekleşmeyen hayallere
Yıkılan umutlara nazire yaparcasına

Göz açıp kapayıncaya dek
Tükensin yıllar
Geride yaşanmamışlıklar
Hayıflanmalar bırakarak

Gurbetten sılaya düşmesin yolum
Ömrüm özlemle, hasretle yanarak geçsin

Kız mıyorum kimseye, kendime bile

Vazgeçtim hayallerden
Öyle bir hale geldim ki
Artık sefa da, cefada aynı anlama geliyor

Soğuk bir kış gecesinde yüreğim Kerbela ölünün
sıcaklığında yanıyor
Kerbela mazlumlarının sırtlarındaki yaralar gibi
Benimde yüreğimde bin bir yare

Kerbela zalimlerine her dem lanet edildiği gibi
Bende yüreğimi yangın yerine çevirenlere lanet ediyorum
Yüreğime bin bir korku koyanlara

Gök delinsin
Yağmur dinmesin
Kar boran fırtına neyler ki bana
Ömrüm geçmişken hep hüzünlü sonbaharla

Oysa gönül bir ilkbahar yağmurunda yıkanmak, arınmak
isterdi
Kavuşması imkansız aşk, çiçek olup açsın isterdi gönül
bahçesinde
Heyhat, her dem gazel dökmekte virana dönmüş gönül
bağı

Yegane gerçek
Tek doğru
Geçerli anayasa
ÖLÜM

Gerisi yalan
Gerisi kendini kandırma

Gitsem uzaklara
Kalbimin derinliğindeki yaradan kaçabilir miyim
Bana umut bağlayanların umutsuz bakışlarını
Korkuların ve yenilgilerin somutlaştığı bakışları
Geride bırakabilir miyim

Gitsem uzaklara
Ne kadar gidebilirim ki
Çocukluğuma, yaşanmamış yıllarıma gidebilir miyim
Gidip de yaralarımı sarabilir miyim

Gitsem uzaklara
Çok uzaklara
Acaba kendimi unutabilir miyim oralarda

Gitsem uzaklara
Çok uzaklara
Ötelerin ötesine
Yine dünyada kalacağım
Oysa benim derdimin dermanı galaksilerin ötesinden öte

Kimsenin okumadığı şiirlerin şairiyim ben
Belkide istemiyorum birilerinin okumasını
okuyup da
Belirsiz duygularımı
Karmaşık düşüncelerimi aşıkareylemelerini

Dışarı ıktım
Yağmur yağıyor
Yağmur taneleri yüzüme düşüyor
Yaşadığımı hissediyorum

Yürüyorum
Kafamda bin bir düşünce
Yüreğimde bin bir kırılganlık
Rüzgar saçlarımda
Yaşadığımı hissediyorum

Üşüyorum hafiften
Ellerim ceplerimde
Yapraklara bakıyorum
Yere düşmüş olanlara
Heybetli bulutlara
Yüreğim sıcak
Yaşadığımı hissediyorum

Yaşıyorum hayatı
Her şeyiyle
Acısıyla sevinciyle
Varım ben

İyi ki bu şiirler var
Bu şiirlerden daha iyi bir tedavi var mı
Yürekten yaralılara
Duyguda hastalara

Her şeyin yalan olduğu bu dünyada
Tek gerçek
En yakınına bile anlatamadığım gerçeği
Dile getirendir şiir

İyi ki varsınız
Sahi siz ne zaman doğdunuz
İlk insan ile mi

İyi ki varsınız sevgili şiirler
Siz olmasaydınız kim sağaltırdı yaraları
Siz olmasaydınız kim su serperdi hangin yeri yüreklere

Gerçeklerden uzak
imkansız hayallerin peşindeyim
Fonda
Tekrarı bıktırmayan müzik ve ben kendimi seyrediyorum

Bedenim burada –olmaması gereken yerde-
Ruhum uçsuz bucaksız diyarlarda
imkansız hayallerin peşinde

Bölük pörçük resimler ve durmadan çalan müzik
Uzanıyorum resimlerdeki yerlere

Yitirmiş olduklarımın hesabını tutmuyorum
Kazandıklarımında
Uçsuz bucaksız diyarlara uzanıyorum
Hayallerimdeki resimlere

Gücenme sevdiğim bana
Kendimde değilim ben
Neyimi sevdin ki sen benim
Ben tam olmamışken
Ben
Ben olmamışken

Ham ervahım ben
Cahil cuhella
Kendini bilmez divane
gerçeğin peşinde bir hayalperest
Neyimi sevdin ki sen benim

Var git sen kendi yoluna
Bir kendini bilmez yar olmaz sana

Namerde, haksıza, düzenbaza boyun eğmem ben
Asiyim
isyankarım
Haksız ve zalim olana öfke bilerim
Aç kalırım ama asla alçalmam haksız karşısında
Aç kalırım ama boyun eğmem hainin haram ekmeğine

Çok yenildim
Çok savaş kaybettim
Ancak onurum, şerefim, gururum, inancım ilelebet
yaşayacak

Zaman değişmiş
Kavramlar yer değiştirmiş
Anlamlar yitik

O eski soylu sevdaların peşinde aşk arayan hayalperest
bir aşığım ben
Çoktan yitirilmiş olan değerlerin savunucusu

Yalnızlığım iğler acısı
boşunadır
Biliyorum arayışlarım
Yar olmaz senden bana

Gitmem gerek yoluma
Hayal dnyasının uzak ülkesine

Bu ben miyim
Kire ise bulaşmış olan
Benliğinin, nefsinin esiri olmuş olan
Sonsuz okyanuslar dışlerken
Fabrika atıklarının kirlettiği gllerde yüzen

Ben miyim bu
ıkarsız sevdalar ararken
soyunmuşken soylu davalara
 kuruşa satar hale gelmişim cümle değerleri

Bu ben değilim
Hepimiziz
Masum değiliz artık hiç birimiz
Herkes kadar hatalı
Herkes kadar günahkar
Herkes kadar zalim

Oysa bitmedi daha her şey
Hala bir umut var
Hala bir kapı açık
Erenlerin kapısı ümitsizlik kapısı değil ki

Dili yasak
inancı sakıncalı
Dağ başlarına mahkum edilmiş bir halkın evladıyım ben
Sürgünlerle, zindanlarla sınanmış
Namerde muhtaç hale gelmiş
Yokluğun, sefaletin, açlığın pençesinde kıvranan bir
halkın

Bir o kadar asi, direngen, aç kalan ama alçalmayan bir
halkın

Güzel günler düşlemek istiyorum
açık gökyüzünde yıldızları saymak
Sen şakrak şarkılarla eğlenmek...
Kadehimi dostluğa ve mutluluğa kaldırmak...
İstiyorum ki halkım güneşli günler görsün
İstiyorum ki yüreğindeki bin bir korku bakışlarında
somutlaşmış olan halkım
Artık nefes alsın
atsın yüreğinde korkuları
İliklerine sinmiş olan korkulardan sıyrılsın

İstiyorum ki artık bitsin son bulmaz kinler
İstiyorum ki halkımda can korkusu olmadan geceleri
sabah eylesin
Özgürce dolaşsın ülkesinin sokaklarında

Sahtekarlık marifet sayılıyorsa
Üçkağıtçılık yetenek oluyorsa
Haksızlıkla köşeler dönölüyorsa
Bizde buradan Ali'ye gideriz.

Cehalet, yobazlık dindarlıksa
Yozluk, ahlaksızlık modernlikse
Mert olmak ahmaklıksa
Bizde buradan Ali'ye gideriz

Devir para devri olmuşsa
Soytarılar baş köşeye konmuşsa
Yiğitlerin başı öne eğilmişse
Bizde buradan Ali'ye gideriz

Varılması gerekene gidilemiyorsa
Sevdalar yarım, umutlar kırık, hayaller yetimse
Mertler zorda, kötüler sefada, dostlar toz olmuşsa
Benim yinede canım kurban olsun mert oğlu merde

Hele bir gün doğsun, hele bir aydınlansın cihan
umutlarımı sırtlayıp sadık dost olanların yurduna giderim
Muhabbet eder, korkmadan sırtımı döner, güler-ağlarım
Usandım kirli paslı ilişkilerin hakim olduğu bu diyardan
Hele bir gün doğsun, aydınlansın yüreğim, nefes alayım

Bir pencerem olsun bu diyarda, kaygısızca baktığım
Hayallere daldığım, umut ettiğim, dost olanları
gördüğüm
Kalbimi sınırsızca açtığım, sevgimi sunduğum
Bir pencerem olsun bu dost diyarlarında
O pencereden yüreğime aksın sevgiler, güzellikler

Elimi tut,
öleyim.
Gözlerime bak,
öleyim.
Yasam sensin, anlam sensin.

Bakmak görmek midir
Görmek anlamak mıdır
Anlamak kavramak mıdır
Kavramak bilince çıkarmak mıdır

Korkuyorum

Herkesten ve her Şeyden

sığınacak hiç bir limanım

Gidecek hiç bir yerim yok

Beni yüreginin derinliklerinde sakla

Adım

Yüzüm sende gizli kalsın

Kimselere ihbar etme beni

Kendinden bile koru

Beni düşüncenin en kuytusunda sakla

Yara bere içinde her yanıım

Beni duygularında sakla

Öyle bir sakla ki

koyduğun yerde sen bile bulamayasın

Gözümün gördüğü
Elimin yettiği yerde arıyorum seni
Sense galaksiler ötesindesin

O kadar çok Şey biriktirdim ki
Gerekli gereksiz
Nereden baŐlayacađımı bilmiyorum
dağıtmaya